

sygn. akt XVIII K 50/2

3

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 października 2023 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVIII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Wielgolewska

Sędzia: SR (del.) Adam Solecki (spr.)

Ławnicy: Alicja Żak

Marta Mielniczuk-Hanulak

Irena Pogoda

Protokolant: Maciej Otrocki, Monika Maliszewska, Paulina Robert, Katarzyna Kiczek

w obecności Prokuratora: Artura Wańdocha, Magdaleny Miętkiewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 12 czerwca, 30 czerwca, 30 sierpnia i 9 października 2023 r. sprawy:

J. M., syna T. i K., urodzonego dnia (...) w W.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 5 października 2022 roku w miejscowości K. gm K., woj. (...), na terenie hostelu (...), zadając D. M. wielokrotne uderzenia pięścią i nogą w okolice głowy z siłą od stosunkowo niewielkiej do dużej spowodował ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu w postaci uszkodzenia ośrodkowego układu nerwowego, złamania żuchwy oraz obrażeń powłok głowy co przy występowaniu w obrębie ośrodkowego układu nerwowego zmian różnoczasowych, w tym o charakterze przewlekłego krwinka podtwardówkowego na który nałożył się dodatkowy uraz skutkujący krwawieniem podtwardówkowym, spowodowało że w dniu 24.11.2022 roku pokrzywdzony zmarł nie odzyskując przytomności,

tj. o czyn z art. 156 § 1 pkt 2) k.k. w zb. z art. 156 § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

w dniu 5 października 2022 roku w miejscowości K. gm. K. działając wspólnie i w porozumieniu z P. G. stosując przemoc wobec D. M. polegającą na uderzeniu w twarz oraz przetrzymywaniu siłą zmusił go określonego zachowania w postaci opuszczenia budynku hostelu (...),

tj. o czyn z art. 191 § 1 k.k.

w dniu 5 października 2022 roku w miejscowości K. gm. K. chcąc, aby inne ustalone osoby pozbawiły D. M. wolności, nakłaniał je do tego,

tj. o czyn z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 189 § 1 k.k.

oraz

P. G. (G.), syna W. i B., urodzonego dnia (...) w W.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 5 października 2022 roku w miejscowości K. gm. K. działając wspólnie i w porozumieniu z J. M. stosując przemoc wobec D. M. polegającą na uderzeniu w twarz oraz przetrzymywaniu siłą zmusił go do określonego zachowania w postaci opuszczenia budynku hostelu (...),

tj. o czyn z art. 191 § 1 k.k.

w dniu 5 października 2022 roku w K. gm. K. działając wspólnie i w porozumieniu z M. K. i Y. O. pozbawili D. M. wolności, w ten sposób że umieścili go w samochodzie (...) a następnie przewiózł z hostelu (...) na teren przystanku autobusowego w miejscowości B.,

tj. o czyn z art. 189 § 1 k.k.

oraz

M. K. (M. K.), syna V. i N., urodzonego dnia (...) w Stara M. (U.),

oskarżonego o to, że:

w dniu 5 października 2022 roku w K. gm. K. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami pozbawili D. M. wolności, w ten sposób że umieścili go w samochodzie (...) a następnie przewiózł z hostelu (...) na teren przystanku autobusowego w miejscowości B.,

tj. o czyn z art. 189 § 1 k.k.

oraz

Y. O. (Y. O.), syna S. i O., urodzonego dnia (...) w W. K. (U.),

oskarżonego o to, że:

w dniu 5 października 2022 roku w K. gm. K. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami pozbawili D. M. wolności, w ten sposób że umieścili go w samochodzie (...) a następnie przewiózł z hostelu (...) na teren przystanku autobusowego w miejscowości B.,

tj. o czyn z art. 189 § 1 k.k.

o r z e k a:

Oskarżonego J. M. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. 1. aktu oskarżenia i za to na podstawie art. 156 § 1 pkt 2) k.k. w zw. z art. 156 § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 30 września 2023 r. skazuje go, a na podstawie art. 156 § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 30 września 2023 r. wymierza mu karę 9 (dziewięciu) lat pozbawienia wolności;

Oskarżonego J. M. w ramach czynu zarzucanego mu w pkt. 2. aktu oskarżenia uznaje za winnego tego, że w dniu 5 października 2022 roku w miejscowości K. gm. K., stosując przemoc wobec D. M. polegającą na przytrzymywaniu siłą zmusił go do określonego zachowania w postaci opuszczenia budynku hostelu (...), tj. przestępstwa z art. 191 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 30 września 2023 r. i za to na tej podstawie skazuje go, a na podstawie art. 191 § 1 k.k. w zw. z art. 72 pkt 1) ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa w zw. z art. 4 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 30 września 2023 r. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

Oskarżonego J. M. w ramach czynu zarzucanego mu w pkt. 3. aktu oskarżenia uznaje za winnego tego, że w dniu 5 października 2022 roku w miejscowości K. gm. K., chcąc, aby P. G., M. K. i Y. O. pozbawili D. M. wolności, nakłaniał ich do tego, tj. przestępstwa z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 189 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 30 września 2023 r. i za to na tej podstawie skazuje go, a na podstawie art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 189 § 1 k.k. w zw. z art. 72 pkt 1) ustawy z dnia 12

marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa w zw. z art. 4 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 30 września 2023 r. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

Oskarżonego P. G. uniewinnia od popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. 4. aktu oskarżenia;

Oskarżonego P. G. w ramach czynu zarzucanego mu w pkt. 5. aktu oskarżenia uznaje za winnego tego, że w dniu 5 października 2022 roku w miejscowości K. gm. K., działając wspólnie i w porozumieniu z M. K. i Y. O. pozbawił D. M. wolności w ten sposób, że umieścił go w samochodzie R. (...), a następnie przewiózł z hostelu (...) na teren przystanku autobusowego w miejscowości B., tj. przestępstwa z art. 189 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 30 września 2023 r. i za to na tej podstawie skazuje go, a na podstawie art. 189 § 1 k.k. w zw. z art. 72 pkt 1) ustawy z dnia z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa w zw. z art. 4 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 30 września 2023 r. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

Oskarżonego M. K. w ramach czynu zarzucanego mu w pkt. 6. aktu oskarżenia uznaje za winnego tego, że w dniu 5 października 2022 roku w miejscowości K. gm. K., działając wspólnie i w porozumieniu z P. G. i Y. O. pozbawił D. M. wolności w ten sposób, że umieścił go w samochodzie (...), a następnie przewiózł z hostelu (...) na teren przystanku autobusowego w miejscowości B., tj. przestępstwa z art. 189 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 30 września 2023 r. i za to na tej podstawie skazuje go, a na podstawie art. 189 § 1 k.k. w zw. z art. 72 pkt 1) ustawy z dnia z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa w zw. z art. 4 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 30 września 2023 r. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

Oskarżonego Y. O. w ramach czynu zarzucanego mu w pkt. 7. aktu oskarżenia uznaje za winnego tego, że w dniu 5 października 2022 roku w miejscowości K. gm. K., działając wspólnie i w porozumieniu z P. G. i M. K. pozbawił D. M. wolności w ten sposób, że umieścił go w samochodzie (...), a następnie przewiózł z hostelu (...) na teren przystanku autobusowego w miejscowości B., tj. przestępstwa z art. 189 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 30 września 2023 r. i za to na tej podstawie skazuje go, a na podstawie art. 189 § 1 k.k. w zw. z art. 72 pkt 1) ustawy z dnia z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa w zw. z art. 4 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 30 września 2023 r. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

Na podstawie art. 85 § 1 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 30 września 2023 r. łączy orzeczone w pkt. I-III. kary pozbawienia wolności i wymierza oskarżonemu J. M. karę łączną 10 (dziesięciu) lat pozbawienia wolności;

Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 30 września 2023 r. warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonych wobec oskarżonych: P. G., M. K. i Y. O. kar pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 1 (jeden) rok;

Na podstawie art. 71 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 30 września 2023 r. orzeka wobec oskarżonych: P. G., M. K. i Y. O. karę grzywny w wymiarze 20 (dwudziestu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej w przypadku oskarżonego P. G. na kwotę 30 (trzydziestu) złotych, a w przypadku oskarżonych: M. K. i Y. O. na kwoty po 10 (dziesięć) złotych;

Na podstawie art. 72 § 1 pkt 1) k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 30 września 2023 r. zobowiązuje oskarżonych: P. G., M. K. i Y. O. do informowania sądu na piśmie co 6 miesięcy o przebiegu okresu próby;

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 30 września 2023 r. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego J. M. kary łącznej pozbawienia wolności zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, tj. tymczasowe aresztowanie od dnia 5 października 2022 r. od godz. 21:00 do dnia 2 listopada 2022 r. do godz. 21:00 i od dnia 21 grudnia 2022 r. od godz. 21:00 do dnia 23 października 2023 r. do godz. 9:30, przyjmując iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 30 września 2023 r. na poczet orzeczonych wobec oskarżonych P. G., M. K. i Y. O. kar grzywny zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, tj.:

zatrzymanie oskarżonego P. G. od dnia 6 października 2022 r. od godz. 16:30 do dnia 7 października 2022 r. do godz. 16:30,

zatrzymanie oskarżonego M. K. od dnia 5 października 2022 r. od godz. 21:00 do dnia 7 października 2022 r. do godz. 16:30,

zatrzymanie oskarżonego Y. O. od dnia 5 października 2022 r. od godz. 21:00 do dnia 7 października 2022 r. do godz. 16:30,

przyjmując iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm stawkom dziennym grzywny;

Na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. orzeka zwrot na rzecz oskarżonego J. M. dowodów rzeczowych w postaci: telefonu (...) wraz z kartą SIM i obuwiu marki (...) ujętych pod poz. I ppkt 1. i 2. Postanowienia w przedmiocie dowodów rzeczowych (DRZ 215-216/23) na karcie 498 akt;

Na podstawie art. 618 § 1 pkt 11) k.p.k. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz radcy prawnego M. Ż. kwotę 1.512 (jeden tysiąc pięćset dwanaście) złotych plus podatek od towarów i usług tytułem nieopłaconych kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu M. K.;

Na podstawie art. 618 § 1 pkt 11) k.p.k. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata D. F. kwotę 1.176 (jeden tysiąc sto siedemdziesiąt sześć) złotych plus podatek od towarów i usług tytułem nieopłaconych kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu Y. O.;

Na podstawie art. 632 pkt 2) k.p.k. kosztami postępowania w zakresie czynu z pkt. IV. obciąża Skarb Państwa;

Na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego P. G. na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w postaci opłaty w wysokości 240 (dwieście czterdzieści) złotych, zaś na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od zapłaty wydatków przejmując je na rachunek Skarbu Państwa;

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonych J. M., M. K. i Y. O. od ponoszenia kosztów postępowania, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

Anna Wielgolewska Adam Solecki

Alicja Żak Marta Mielniczuk-Hanulak Irena Pogoda

UZASADNIENIE

Formularz UK 1

Sygnatura akt

XVIII K 50/23

Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.

1. USTALENIE FAKTÓW

1.1. Fakty uznane za udowodnione

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)
1.	J. M. P. G.	pkt II. i IV. wyroku (pkt 2. i 4. aktu oskarżenia)

<i>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</i>	<i>Dowód</i>	<i>Numer karty</i>
<p>Dnia 4 października 2022 r. D. M. z konkubiną P. M. zamieszkali w pokoju nr (...) w należącym do J. M. hostelu (...) w miejscowości K. przy ul. (...), gm. K., woj. m.</p> <p>Dnia 5 października 2022 r. w godzinach popołudniowych doszło pomiędzy D. M. i P. M. do kłótni. Oboje byli pod wpływem alkoholu.</p> <p>W celu uciszenia kłócących się J. M. wszedł do pokoju zajmowanego przez D. M. i P. M., zwrócił się do D. M. aby ten się uspokoił i opuścił hostel. D. M. pomimo kierowanych do niego słów zaniechał opuszczenia hostelu.</p> <p>Wobec braku reakcji D. M. J. M. przytrzymał go siłą pod ramię i w taki sposób wyprowadził go z budynku hostelu (...).</p> <p>Przy zdarzeniu był także obecny P. G. oraz S. B., którzy tego dnia wymieniali m.in. zamek w drzwiach należących do przedmiotowego pokoju.</p> <p>J. M. w czasie całego zdarzenia był trzeźwy.</p>	zeznania świadka P.M.	3, 8v, 354-356, 959-962v
	częściowe wyjaśnienia oskarżonego J.M.	60-60v, 129, 154-155, 450-451, 501v, 895v-897
	częściowe wyjaśnienia oskarżonego P. G.	87-87v, 120-122 455-458, 895, 1091v-1093
	częściowe wyjaśnienia oskarżonego M. K.	105-106v, 117-118, 1090-1091
	częściowe wyjaśnienia oskarżonego Y. O.	111, 138-139, 1091-1091v
	zeznania świadka S. B.	459-460, 962v-964
	zeznania świadka L. K.	463-465, 964-965

		protokół badania stanu trzeźwości	25
		protokół oględzin osoby	68-70
	J. M. jest karany sędownie	karta karna	54-57, 783-793
	J. M. w okresie tymczasowego aresztowania zachowuje się przeciętnie, karany dyscyplinarnie, nagradzany, korzystał ulg	opinia o skazanym	1122-1125
	P. G., M. K. i Y. O. nie są karani sędownie	karta karna	51, 52, 524, 794, 795, 796
	J. M. jest w pełni poczytalny	opinia sądowo-psychiatryczna	327-329, 491-497
		dokumentacja medyczna	490
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
2.	J. M.	pkt I. wyroku (pkt 1. aktu oskarżenia)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione		Dowód	Numer karty
<p>Dnia 5 października 2022 r. po tym jak D. M. został wyprowadzony przez J. M. z budynku hostelu (...), D. M. wrócił do zajmowanego przez siebie i P. M. pokoju nr (...).</p> <p>Gdy dowiedział się o tym J. M., zdenerwował się, przyszedł ponownie do pokoju nr (...) w stanie silnego wzburzenia, gdzie zastał D. M., który siedział na łóżku w pokoju.</p> <p>J. M. wielokrotnie uderzył D. M. pięścią i kopnął nogą w okolice głowy z siłą od stosunkowo niewielkiej do dużej w wyniku czego D. M. upadł na łóżko. D. M. zaczął krwawić z ucha i łuku brwiowego, miał zakrwawioną twarz. J. M. próbował posadzić D. M. na łóżku, jednak on przewracał się i był zamroczony.</p> <p>Widząc to J. M. ponownie wyprowadził z budynku hostelu (...) zamroczonego D. M., w czym pomagał mu P. G., który ich podtrzymał.</p> <p>W czasie wyprowadzania D. M. krwawił i pozostawił ślady krwi na podłodze pokoju (...)i na korytarzu.</p> <p>Po wyprowadzeniu na zewnątrz D. M. został położony na trawie koło budynku hostelu (...).</p>		zeznania świadka P. M.	3, 8v, 354-356, 959-962v
		częściowe wyjaśnienia oskarżonego J. M.	60-60v, 129, 154-155, 450-451, 501v, 895v-897
		częściowe wyjaśnienia oskarżonego P. G.	87-87v, 120-122 455-458, 895, 1091v-1093
		zeznania świadka S. B.	459-460, 962v-964
		zeznania M. S.	187v, 1087v-1088v
		protokół przeszukania	15-17
		protokół oględzin miejsca	18-20v
		materiał poglądowy	197-214, 377-380
		notatka urzędowa	12, 13-13v,

<p>Po powrocie do budynku hostelu J. M. polecił P. M. zmyć ślady krwi z podłogi, co P. M. zrobiła z obawy o siebie.</p> <p>Nieprzytomny D. M. został zauważony przez M. S. na przystanku autobusowym (...) w miejscowości B. Przystanek znajduje się na małej, wąskiej, wiejskiej uliczce, niezbyt często uczęszczanej, służącej głównie okolicznym mieszkańcom. D. M. leżał na ziemi, na plecach, skierowany nogami w stronę kierunku jazdy; miał otarcia na dłoni i nadgarstku oraz widoczny uraz głowy.</p> <p>D. M. został przewieziony do Szpitala MSWiA w W., gdzie przebywał do dnia 15 listopada 2022 r., a następnie został umieszczony w Hospicjum Stacjonarnym (...) w W., gdzie w dniu 24 listopada 2022 r. zmarł nie odzyskując przytomności.</p> <p>W wyniku przedmiotowego zdarzenia i zadanych obrażeń D. M. doznał ciężkiego uszczerbku na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu w postaci uszkodzenia ośrodkowego układu nerwowego, złamania żuchwy oraz obrażeń powłok głowy, co przy występowaniu w obrębie ośrodkowego układu nerwowego zmian różnoczasowych, w tym o charakterze przewlekłego krwiaka podtwardówkowego, na który nałożył się dodatkowy uraz skutkujący krwawieniem podtwardówkowym, spowodowało jego zgon. Przyczyną zgonu D. M. były następstwa doznanego urazu głowy skutkującego uszkodzeniem ośrodkowego układu nerwowego i ciężkim stanem przez cały okres hospitalizacji.</p>		14, 58, 165, 167, 333
	protokół oględzin obuwia z fotografią	99-102
	protokół oględzin rzeczy	103-104, 171-172, 299-310
	protokół oględzin i otwarcia zwłok	346
	protokół oględzin miejsca	350-351
	protokół badania stanu trzeźwości	25
	protokół oględzin osoby	68-70
	protokół sądowo-lekarskich oględzin zwłok (wraz z opinią)	432
	dokumentacja medyczna	433
	pismo Straży Miejskiej	953, 990, 1071, 1079
wydruk	1076-1078	
opinia ustna biegłego	1088v-1090	
J. M. jest karany sędownie	karta karna	54-57, 783-793
J. M. w okresie tymczasowego aresztowania zachowuje się przeciętnie, karany dyscyplinarnie, nagradzany, korzystał ulg	opinia o skazanym	1122-1125
P. G., M. K. i Y. O. nie są karani sędownie	karta karna	51, 52, 524, 794, 795, 796
J. M. jest w pełni poczytalny	opinia sądowo-psychiatryczna	327-329, 491-497
	dokumentacja medyczna	490
<i>Lp.</i>	<i>Oskarżony</i>	<i>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</i>

3.	J. M. P. G. M. K. Y. O.	pkt III., V.-VII. wyroku (pkt 3., 5.-7. aktu oskarżenia)	
<i>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</i>		<i>Dowód</i>	<i>Numer karty</i>
<p>Dnia 5 października 2022 r. po tym jak D. M. został wyprowadzony przez J. M. i P. G. z budynku hostelu (...) i położony na trawie koło budynku hostelu, J. M. zwrócił się do P. G. oraz M. K. i Y. O. o wywiezienie D. M. z hostelu (...) i pozostawienie go pod sklepem bądź na przystanku autobusowym.</p> <p>P. G. podjechał samochodem marki (...), a M. K. i Y. O. włożyli pobitego i zamroczonego D. M. do przestrzeni ładunkowej tego pojazdu.</p> <p>Następnie P. G., M. K. i Y. O. pojechali samochodem marki (...) z hostelu (...) na przystanek autobusowy (...) w miejscowości B., gdzie D. M. został położony na ziemi, na plecach, skierowany nogami w stronę kierunku jazdy. Jazda z D. M. samochodem trwała około 6-7 minut.</p> <p>M. K., Y. O., S. B. i L. K. zamieszkiwali w hostelu (...) w zamian za wykonywane prace w obrębie hostelu, nie ponosząc z tego tytułu kosztów zakwaterowania.</p>		zeznania świadka P. M.	3, 8v, 354-356, 959-962v
		zeznania M. S.	187v, 1087v-1088v
		częściowe wyjaśnienia oskarżonego J. M.	60-60v, 129, 154-155, 450-451, 501v, 895v-897
		częściowe wyjaśnienia oskarżonego M. K.	105-106v, 117-118, 1090-1091
		częściowe wyjaśnienia oskarżonego Y. O.	111, 138-139, 1091-1091v
		częściowe wyjaśnienia oskarżonego P. G.	87-87v, 120-122 455-458, 895, 1091v-1093
		zeznania świadka S. B.	459-460, 962v-964
		materiał poglądowy	310-314
		protokół oględzin miejsca	23-24
		protokół badania stanu trzeźwości	25, 31, 39
		protokół zatrzymania osoby	26-27, 32-33, 40-41, 81-82
		protokół oględzin samochodu	66-67, 176-178
		protokół oględzin osoby	71-74, 76-79, 97-98
		protokół zatrzymania rzeczy	90-92
materiał poglądowy	254-261		
płyta z zapisem	295		

	monitoringu	
	protokół oględzin nagrania	296-298
	notatka urzędowa	12, 63, 80,
	pismo Straży Miejskiej	953, 990, 1071, 1079
	wydruk	1076-1078
J. M. jest karany sędownie	karta karna	54-57, 783-793
J. M. w okresie tymczasowego aresztowania zachowuje się przeciętnie, karany dyscyplinarnie, nagradzany, korzystał ulg	opinia o skazanym	1122-1125
P. G. , M. K. i Y. O. nie są karani sędownie	karta karna	51, 52, 524, 794, 795, 796
J. M. jest w pełni poczytalny	opinia (...)	327-329, 491-497
	dokumentacja medyczna	490

1.2. Fakty uznane za nieudowodnione

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)
4.	J. M. P. G.	pkt II. i IV. wyroku (pkt 2. i 4. aktu oskarżenia)
<i>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</i>		<i>Dowód</i>
J. M. zastosował przemoc wobec D. M. polegającą na uderzeniu w twarz		zeznania świadka P. M.
		częściowe wyjaśnienia oskarżonego J. M.
		częściowe wyjaśnienia oskarżonego P. G.
P. G. w dniu 5 października 2022 r. w miejscowości K. gm. K. działając wspólnie i w porozumieniu z J. M. stosując przemoc wobec D. M. polegającą na uderzeniu w twarz oraz przetrzymywaniu siłą zmusił go do		zeznania świadka P. M.
		częściowe wyjaśnienia

określonego zachowania w postaci opuszczenia budynku hostelu (...)		oskarżonego J. M.	154-155, 450-451, 501v, 895v-897
		częściowe wyjaśnienia oskarżonego P. G.	87-87v, 120-122 455-458, 895, 1091v-1093
W wyprowadzeniu D. M. mieli uczestniczyć Ukraińcy		zeznania świadka P. M.	3, 8v, 354-356, 959-962v
<i>Lp.</i>	<i>Oskarżony</i>	<i>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</i>	
5.	J. M.	pkt I. wyroku (pkt 1. aktu oskarżenia)	
<i>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</i>		<i>Dowód</i>	<i>Numer karty</i>
D. M. został pobity na terenie przystanku autobusowego (...) w miejscowości B.		częściowe wyjaśnienia oskarżonego J. M.	60-60v, 129, 154-155, 450-451, 501v, 895v-897
D. M. doznał obrażeń ciała na skutek upadku z ławki na powierzchnię chodnika na terenie przystanku autobusowego (...) w miejscowości B.			
W wyprowadzeniu D. M. mieli uczestniczyć Ukraińcy		zeznania świadka P. M.	3, 8v, 354-356, 959-962v
<i>Lp.</i>	<i>Oskarżony</i>	<i>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</i>	
6.	J. M. P. G. M. K. Y. O.	pkt III., V.-VII. wyroku (pkt 3., 5.-7. aktu oskarżenia)	
<i>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</i>		<i>Dowód</i>	<i>Numer karty</i>
D. M. dobrowolnie wsiadł (wszedł) do samochodu marki (...) z pomocą innych osób		częściowe wyjaśnienia oskarżonego J. M.	60-60v, 129, 154-155, 450-451, 501v, 895v-897
		częściowe wyjaśnienia oskarżonego P. G.	87-87v, 120-122 455-458, 895, 1091v-

		1093
	częściowe wyjaśnienia oskarżonego M. K.	105-106v, 117-118, 1090-1091
	częściowe wyjaśnienia oskarżonego Y. O.	111, 138-139, 1091-1091v

2. OCENA DOWODÓW

2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów

<i>Lp. faktu z pkt 1.</i>	<i>Dowód</i>	<i>Zwięźle o powodach uznania dowodu</i>
1.-4.	częściowe wyjaśnienia oskarżonego J. M.	<p>wiarygodne w zakresie, w jakim:</p> <ul style="list-style-type: none"> - początkowo przyznawał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i opisał sposób swojego działania i pozostałych oskarżonych, gdyż jest to zgodne z pozostałym uznanym za wiarygodny materiałem dowodowym; - oskarżony neguje w twarz D. M. w czasie pierwszego wyprowadzenia, gdyż brak jest wiarygodnego potwierdzenia takiego działania oskarżonego, szczególnie że świadek P. M. na rozprawie ostatecznie wycofała się z takiej wersji zdarzenia; - oskarżony P. G. pomagał oskarżonemu w wyprowadzaniu D. M., jednak miało to miejsce w czasie drugiego wyprowadzania, już po zadaniu pokrzywdzonemu ciosów przez oskarżonego J. M., gdyż wersja taka ma swoje potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonego P. G.
1.-4.	wyjaśnienia oskarżonego P. G.	<p>wiarygodne w zakresie, w jakim:</p> <ul style="list-style-type: none"> - opisał przebieg wydarzeń dotyczących pobicia i wyprowadzania D. M. przez oskarżonego J. M., swojej roli w wyprowadzeniu D. M. za drugim razem, a następnie fakt wywiezienia D. M. i pozostawienia go na przystanku autobusowym, gdyż jest to zgodne z pozostałym uznanym za wiarygodny materiałem dowodowym; jakkolwiek oskarżony początkowo podnosił, że nie widział przebiegu pobicia dokonanego na pokrzywdzonym przez J. M., jednak już w toku kolejnych przesłuchań (k. 456-457) klarownie opisywał przebieg zdarzenia, agresję oskarżonego J. M. oraz wyprowadzane przez niego ciosy pięścią w twarz pokrzywdzonego, co z kolei jest zgodne z wyjaśnieniami osk. J. M. i zeznaniami św. P. M.
1.-5.	wyjaśnienia oskarżonego Y. O.	<p>wiarygodne w zakresie, w jakim opisał okoliczności i sposób swojego działania oraz pozostałych oskarżonych, fakt wywiezienia D. M. na pobliski przystanek autobusowy, gdzie ostatecznie został pozostawiony, gdyż jest to zgodne z pozostałym materiałem dowodowym</p>
1.-5.	wyjaśnienia oskarżonego	<p>wiarygodne w zakresie, w jakim opisał okoliczności i sposób swojego działania oraz pozostałych oskarżonych, fakt</p>

	M. K.	wywiezienia D. M. na pobliski przystanek autobusowy, gdzie ostatecznie został pozostawiony, gdyż jest to zgodne z pozostałym materiałem dowodowym
1.-5.	zeznania świadka P. M.	<p>wiarygodne w zakresie, w jakim odnosiły się one do istoty postępowania, a mianowicie do faktu pozostawiania przez nią i pokrzywdzonego w hostelu (...) prowadzonym przez J. M., spożywania alkoholu przez D. M. w dniu zdarzenia, prób wyprowadzenia z hostelu pijanego i kłóącego się ze świadkiem D. M., a także uderzeń zadanych D. M. przez oskarżonego J. M. i jego późniejszego wywiezienia samochodem przez trzech mężczyzn, gdyż jest to zgodne z wyjaśnieniami oskarżonych nieścisłości oraz rozbieżności w tych zeznaniach w toku całego postępowania na tle tych innych dowodów są naturalne, spowodowane upływem czasu, dynamicznym przebiegiem zdarzenia, a także emocjami z tym związanymi, co Sąd ocenił przez pryzmat zasad wiedzy, doświadczenia życiowego i logicznego, przyjmując za wiarygodne te elementy zeznań świadka, które albo mają potwierdzenie w innych dowodach (zachowanie osk. J. M.) lub logiczne i wynikające z doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania uzasadnienie (włożenie zamroczonego D. M. do samochodu (...), a nie jedynie pomoc w jego samodzielnym wejściu, jak w pewnym momencie wskazywali oskarżeni), odrzucając przy tym te elementy, które takiego potwierdzenia nie miały (udział oskarżonych M. K. i Y. O. w wyprowadzaniu D. M. z pokoju na zewnątrz budynku hostelu)</p> <p>Nie zmienia to jednak faktu, iż wersja prezentowana przez świadka co do drugiego wyprowadzenia D. M., jego położenia na trawie koło budynku, a następnie włożenia bezwładnego D. M. do samochodu i jego wywiezienie jest logiczna i zgodna z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego, gdyż taki stan pokrzywdzonego jest znakomitym uzasadnieniem dla motywacji podjęcia decyzji o jego wywiezieniu i jej wykonania, jak również wyjaśnia to, że pokrzywdzony nie stawiał oporu. Podkreślenia wymaga, iż w pierwszych wyjaśnieniach oskarżeni wskazywali na włożenie pokrzywdzonego do pojazdu, na położenie go na przystanku, nie wskazując na pomoc we wprowadzeniu go do pojazdu, czego nie można wyjaśnić tylko problemami językowymi w przypadku osk. M. K. i Y. O.</p>
2.-3.	zeznania świadka M. S.	logiczny, co do zasady konsekwentny, spójny, wskazuje na dokonane samodzielnie czynności i spostrzeżenia
1.-3.	zeznania świadka S. B.	wiarygodne co do ogólnego przebiegu zdarzeń, gdyż ma to swoje potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, z drugiej strony pochodzą one od osoby zainteresowanej rozstrzygnięciem w sprawie czy to przez pryzmat członków rodziny (S. B. jest teściem M. K. i ojczymem Y. O.), czy też własnego interesu związanego z zamieszkiwaniem w hostelu (...) bez ponoszenia opłat, co zależy od decyzji osk. J. M.
1.-3.	zeznania	wiarygodne co do ogólnego przebiegu zdarzeń, gdyż ma to swoje

	świadka L. K.	potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, z drugiej strony pochodzą one od osoby zainteresowanej rozstrzygnięciem w sprawie czy to przez przyzmat członków rodziny (L. K. jest żoną M. K. i siostrą Y. O.), czy też własnego interesu związanego z zamieszkiwaniem w hostelu (...) bez ponoszenia opłat, co zależy od decyzji osk. J. M.
1.-3.	protokół badania stanu trzeźwości	dokument urzędowy, niekwestionowany
1.-3.	protokół oględzin osoby	dokument urzędowy, niekwestionowany
1.-3.	karta karna	dokument urzędowy
1.-3.	opinia o skazanym	dokument urzędowy, niekwestionowany
1.-3.	opinia (...)	jasna, logiczna, spójna, pozbawiona sprzeczności, wyraz wiedzy specjalnej biegłych
1.-3.	dokumentacja medyczna	dokument, dowód materialny, niekwestionowany
2.	protokół przeszukiwania	dokument urzędowy, niekwestionowany
2.-3.	protokół oględzin miejsca	dokument urzędowy, niekwestionowany
2.-3.	materiał poglądowy	dokument, dowód materialny, niekwestionowany
2.-3.	notatka urzędowa	dokument urzędowy, niekwestionowany
2.	protokół oględzin obuwia z fotografią	dokument urzędowy, niekwestionowany
2.	protokół oględzin rzeczy	dokument urzędowy, niekwestionowany
2.	protokół oględzin i otwarcia zwłok	dokument urzędowy, niekwestionowany
2.	protokół sądowo-lekarskich oględzin zwłok (wraz z opinią)	jasna, logiczna, spójna, pozbawiona sprzeczności, wyraz wiedzy specjalnej biegłego

2.-3.	pismo Straży Miejskiej	dokument urzędowy, niekwestionowany
2.-3.	wydruk	dokument, dowód materialny, niekwestionowany
2.	opinia ustna biegłego	jasna, logiczna, spójna, pozbawiona sprzeczności, wyraz wiedzy specjalnej biegłego
3.	protokół zatrzymania osoby	dokument urzędowy, niekwestionowany
3.	protokół oględzin samochodu	dokument urzędowy, niekwestionowany
3.	protokół zatrzymania rzeczy	dokument urzędowy, niekwestionowany
3.	płyta z zapisem monitoringu	dokument, dowód materialny, niekwestionowany
3.	protokół oględzin nagrania	dokument urzędowy, niekwestionowany

**2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów
(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)**

<i>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</i>	<i>Dowód</i>	<i>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</i>
4.-5.	zeznania świadka P. M.	niewiarygodne w zakresie, w jakim świadek wskazała: - pierwotnie na przemoc zastosowaną wobec D. M. przez osk. J. M. w czasie pierwszego wyprowadzenia polegającą na uderzeniu w twarz, gdyż nie miało to potwierdzenia w innych dowodach, zaś na rozprawie ostatecznie świadek wycofała się z tej wersji; - iż w czasie powyższego wyprowadzenia miał uczestniczyć osk. P. G., gdyż nie ma innego dowodu kategorycznie potwierdzającego udział tego oskarżonego w tym zdarzeniu; - iż w wyprowadzaniu D. M. mieli uczestniczyć Ukraińcy, gdyż ich udział w takiej roli nie ma potwierdzenia w żadnym innym dowodzie. O ile osk. J. M. wskazuje na udział np. P. G., czy też osk. P. G. wskazuje na ciosy zadane przez osk. J. M., to trudno zakładać iż z jakichś powodów mieliby oni nie wskazywać na faktyczne zachowanie osk. M. K. i Y. O. i chronić ich w ten sposób.
5.	częściowe wyjaśnienia oskarżonego J. M.	niewiarygodne, w zakresie w jakim oskarżony wyjaśnił, iż: - D. M. miał zostać pobity na terenie przystanku autobusowego (...) w miejscowości B., albowiem wersja taka nie ma potwierdzenia w żadnym innym dowodzie, nadto jest sprzeczna z zasadami doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania,

		<p>że do pobicia miałyby dość na mało uczęszczanym przystanku autobusowym, zaś pokrzywdzony nie nosiłby żadnych świeżych śladów pobicia;</p> <p>- D. M. miał doznać obrażeń ciała na skutek upadku z ławki na powierzchnię chodnika na terenie przystanku autobusowego (...) w miejscowości B., albowiem wersja taka nie ma potwierdzenia w żadnym innym dowodzie, a nadto jak wynika z opinii biegłego lekarza sądowego do powstania opisanego urazu głowy mogło dojść na skutek działania narzędzia tępego, twardego takiego jak np. ręka zwinięta w pięść czy obuta stopa, a zatem nie sposób przyjąć, że przedmiotowy uraz powstał u pokrzywdzonego w trakcie spadania z ławki przystanku autobusowego.</p>
6.	częściowe wyjaśnienia oskarżonego J. M.	niewiarygodne wyjaśnienia składane w zakresie w jakim oskarżony wskazał, że pokrzywdzony miał sam jedynie z pomocą wejść do samochodu, że był on przytomny w trakcie jazdy, a także co do okoliczności jego posadzenia na ławce na przystanku autobusowym w celu wytrzeźwienia, bowiem wyjaśnienia te są nie tylko sprzeczne z pierwotnymi wyjaśnieniami oskarżonego i pozostałych oskarżonych, ale także sprzeczne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, o czym wspomniano powyżej, stanowiąc wyłącznie przyjętą linię obrony zmierzającą do umniejszenia swojej roli i uniknięcia odpowiedzialności
	częściowe wyjaśnienia oskarżonego P. G.	niewiarygodne wyjaśnienia składane w zakresie w jakim oskarżony wskazał, że pokrzywdzony miał sam jedynie z pomocą wejść do samochodu, że był on przytomny w trakcie jazdy, a także co do okoliczności jego posadzenia na ławce na przystanku autobusowym w celu wytrzeźwienia, bowiem wyjaśnienia te są nie tylko sprzeczne z pierwotnymi wyjaśnieniami oskarżonego i oskarżonych M. K. i Y. O., ale także sprzeczne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, o czym wspomniano powyżej, stanowiąc wyłącznie przyjętą linię obrony zmierzającą do umniejszenia swojej roli i uniknięcia odpowiedzialności
	częściowe wyjaśnienia oskarżonego M. K.	niewiarygodne wyjaśnienia składane w późniejszym etapie postępowania w zakresie w jakim oskarżony wskazał, że pokrzywdzonemu jedynie pomogli wejść do samochodu, że był on przytomny w trakcie jazdy, a także co do okoliczności jego posadzenia na ławce na przystanku autobusowym w celu wytrzeźwienia, bowiem wyjaśnienia te są nie tylko sprzeczne z pierwotnymi wyjaśnieniami oskarżonego i współoskarżonych Y. O. i P. G., ale także sprzeczne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, o czym wspomniano powyżej, stanowiąc wyłącznie przyjętą linię obrony zmierzającą do umniejszenia swojej roli i uniknięcia odpowiedzialności
	częściowe wyjaśnienia oskarżonego Y. O.	niewiarygodne wyjaśnienia składane w późniejszym etapie postępowania w zakresie w jakim oskarżony wskazał, że pokrzywdzonemu jedynie pomogli wejść do samochodu, że był on przytomny w trakcie jazdy, a także co do okoliczności jego posadzenia na ławce na przystanku autobusowym w celu

		wytrzeźwienia, bowiem wyjaśnienia te są nie tylko sprzeczne z pierwotnymi wyjaśnieniami oskarżonego i współoskarżonych M. K. i P. G., ale także sprzeczne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, o czym wspomniano powyżej, stanowiąc wyłącznie przyjętą linię obrony zmierzającą do umniejszenia swojej roli i uniknięcia odpowiedzialności
2.	zeznania świadka A. R.	nie wskazuje na żadne istotne dla oceny zachowania oskarżonych okoliczności przez pryzmat zarzucanych im czynów

3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU

	<i>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</i>	<i>Oskarżony</i>
☒ 3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I.	J. M.

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej

art. 156 § 1 k.k. - Kto powoduje ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci:

- 1) pozbawienia człowieka wzroku, słuchu, mowy, zdolności płodzenia,
- 2) innego ciężkiego kalectwa, ciężkiej choroby nieuleczalnej lub długotrwałej, choroby realnie zagrażającej życiu, trwałej choroby psychicznej, całkowitej albo znacznej trwałej niezdolności do pracy w zawodzie lub trwałego, istotnego zeszpecenia lub zniekształcenia ciała,
- 3) wycięcia, infibulacji lub innego trwałego i istotnego okaleczenia żeńskiego narządu płciowego,

podlega karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 3.

art. 156 § 3 k.k. - Jeżeli następstwem czynu określonego w § 1 jest śmierć człowieka, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od lat 5, karze 25 lat pozbawienia wolności albo karze dożywotniego pozbawienia wolności.

Strona przedmiotowa przestępstwa z art. 156 § 3 k.k. polega na działaniu sprawcy powodującym skutek bliższy (ciężki uszczerbek na zdrowiu) i skutek dalszy, następstwo skutku (śmierć człowieka). Między działaniem sprawcy a obydwoma skutkami przestępnymi musi zachodzić związek przyczynowy. Strona podmiotowa tego przestępstwa zasadza się natomiast na tzw. winie kombinowanej, czyli umyślności-nieumyślności (art. 9 § 3 k.k.). Czyn wyjściowy (sprowadzenie ciężkiego uszczerbku na zdrowiu) musi być spowodowany przez sprawcę umyślnie (art. 9 § 1 k.k.), natomiast następstwo czynu (śmierć człowieka) ma być objęte nieumyślnością (art. 9 § 2 k.k.) Zob. wyr. SA w Lublinie z 15.6.1999 r., II Aka 79/99, Apel.-Lub. 1999, Nr 4, poz. 28.

Jak wynika z ustalonego stanu faktycznego, wyjaśnień osk. J. M., w zakresie w jakim przyznał się do zadania ciosów pokrzywdzonemu, oraz opinii biegłego lekarza sądowego, na skutek tylko i wyłącznie działania osk. J. M. pokrzywdzony D. M. doznał ciężkiego uszczerbku na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu, zaś jego późniejszy zgon był następstwem doznanego urazu głowy skutkującego uszkodzeniem ośrodkowego układu nerwowego i ciężkim stanem przez cały okres hospitalizacji (związek przyczynowy). Do

powstania opisanego urazu głowy miało dojść na skutek działania narzędzia tępego, twardego takiego jak np. ręka zwinięta w pięść czy obuta stopa, a zatem nie sposób przyjąć, wbrew twierdzeniom oskarżonego, że przedmiotowy uraz powstał u pokrzywdzonego w trakcie jedynie spadania z ławki przystanku autobusowego.

Oskarżony J. M. umyślnie zadając uderzenia spowodował u pokrzywdzonego D. M. ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu, co ostatecznie doprowadziło do śmierci pokrzywdzonego. Swoim zachowaniem J. M. wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 156 § 3 k.k., albowiem następstwa swojego czynu mógł i powinien przewidzieć. Wnioski opinii biegłego lekarza sądowego, co do siły uderzeń zadawanych w okolice twarzoczaszki pokrzywdzonego, które biegły ocenił jako zadawane ze zróżnicowaną siłą - od stosunkowo niewielkiej do dużej, ilość zadanych ciosów pokrzywdzonemu, ich siła i intensywność uderzeń, umiejscowienie na ciele pokrzywdzonego, wskazują na to, że oskarżony mógł i powinien przewidzieć to, że zdarzenie ma charakter tak dalece niebezpieczny, że jego skutkiem może być śmierć D. M..

☒ 3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	II.	J. M.
---	-----	-------

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej

art. 191 § 1 k.k. - Kto stosuje przemoc wobec osoby lub groźbę bezprawną w celu zmuszenia innej osoby do określonego działania, zaniechania lub znoszenia, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

art. 72 pkt 1) ustawy z dnia z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa - Skazując sprawcę, który w czasie trwania konfliktu zbrojnego na terytorium Ukrainy popełnił przestępstwo, o którym mowa w: 1) art. 189, art. 189a § 2, art. 191 § 1-2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (...) - sąd orzeka karę pozbawienia wolności w wysokości nie niższej niż rok, a w wypadku przestępstwa określonego w art. 189 § 3, w wysokości nie niższej niż 5 lat, do górnej granicy ustawowego zagrożenia przewidzianego za przypisane sprawcy przestępstwo zwiększonego o połowę.

Przestępstwo to ma charakter kierunkowy, jego znamieniem jest działanie „w celu” zmuszenia innej osoby do określonego zachowania się. Jest to przestępstwo formalne, do dokonania którego nie jest wymagane osiągnięcie przez sprawcę skutku w postaci zamierzonego zachowania się (działania lub zaniechania) osoby zmuszanej. Przesłanką karalności są więc przestępne środki godzące w wolność osoby zmuszanej, a nie sam skutek, choć niewątpliwie jego spowodowanie ma wpływ na wymiar kary w ramach oceny społecznej szkodliwości czynu. Stosowanie przemocy lub groźby bezprawnej w celu zmuszenia innej osoby do określonego zachowania się (działania, zaniechania lub znoszenia) stanowi klasyczny przykład przestępstwa przeciwko wolności w sferze swobody podejmowania i realizacji decyzji woli.

Skoro, jak wynika z ustalonego stanu faktycznego, osk. J. M. przytrzymał D. M. siłą pod ramię i w taki sposób wyprowadził go z budynku hostelu (...), czego D. M. nie wykonał dobrowolnie na żądanie osk. J. M., to zastosował wobec niego przemoc w celu zmuszenia do opuszczenia pokoju, hostelu, czym zmusił go do działania - zachowania, którego wcześniej nie chciał dokonać. Podkreślenia przy tym wymaga, iż osk. J. M. nie przysługiwało żadne uprawnienie do wyegzekwowania żądania opuszczenia pokoju przy pomocy siły.

Ugruntowany jest przy tym pogląd na tle art. 191 k.k., że dla przyjęcia, iż doszło do przemocy

wystarczy naruszenie nietykalności cielesnej pokrzywdzonego, o ile środki fizyczne zastosowane przez sprawcę mają za zadanie wpłynięcie na osobę w taki sposób, aby podjęła decyzję zgodną z życzeniem sprawcy.

☒ 3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	III., V.-VII.	J. M. P. G. M. K. Y. O.
---	---------------	----------------------------------

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej

art. 189 § 1 k.k. - Kto pozbawia człowieka wolności, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

art. 18 § 2 k.k. - Odpowiada za podżeganie, kto chcąc, aby inna osoba dokonała czynu zabronionego, nakłania ją do tego.

art. 72 pkt 1) ustawy z dnia z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa - Skazując sprawcę, który w czasie trwania konfliktu zbrojnego na terytorium Ukrainy popełnił przestępstwo, o którym mowa w: 1) art. 189, art. 189a § 2, art. 191 § 1-2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (...) - sąd orzeka karę pozbawienia wolności w wysokości nie niższej niż rok, a w wypadku przestępstwa określonego w art. 189 § 3, w wysokości nie niższej niż 5 lat, do górnej granicy ustawowego zagrożenia przewidzianego za przypisane sprawcy przestępstwo zwiększonego o połowę.

Przedmiotem ochrony przepisu art. 189 k.k. jest tzw. wolność lokomocyjna (wolność zmiany miejsca przebywania człowieka stosownie do jego woli). Przepisy ten chroni możliwość opuszczenia dotychczasowego miejsca pobytu, ale nie możliwość osiągnięcia określonego miejsca. Chroniona jest zarówno aktualna, jak i potencjalna wola zmiany miejsca przebywania. Wola potencjalna to taka, która tkwi w człowieku i która w określonych warunkach może się ujawnić (np. po przebudzeniu). Do pewnego stopnia jest to więc wola, której – przy pasywności intelektualnej pokrzywdzonego – możemy się domyślać, opierając się na przypuszczeniu, że dana osoba w określonych warunkach życzyłaby sobie ochrony danego dobra.

Podstawowe znaczenie dla bytu przestępstwa pozbawienia wolności ma obiektywny stan zasadniczej możliwości realizacji aktywności woli, wtórną zaś sprawą jest to, czy pokrzywdzony jest świadomy tego stanu. Obiektem czynu może być zatem każdy człowiek, który jest w stanie sformułować życzenie związane ze zmianą miejsca przebywania i ma naturalną zdolność do opuszczenia miejsca swego dotychczasowego pobytu, choćby nawet za pomocą środków technicznych (np. wózek inwalidzki) czy osoby trzeciej. Przy uwzględnieniu tych przesłanek obiektem czynu może być nawet chory psychicznie czy małe dziecko. Ponieważ przestępstwo z art. 189 k.k. polega na pozbawieniu wolności fizycznej, chodzi tu o zatrzymanie w zamkniętym pomieszczeniu, jak również o użycie jakiegokolwiek innego środka mogącego stanowić istotną przeszkodę w korzystaniu z tej wolności (fizycznej). W grę może wchodzić zastosowanie przemocy fizycznej (np. związanie, zamknięcie), podstęp (odurzenie ofiary, zaprowadzenie do miejsca, z którego ofiara nie może się wydostać), użycie groźby czy innego środka.

Nie jest rzeczą konieczną, aby uwolnienie się pozbawionego wolności było niemożliwe w sposób obiektywny; wystarczy, jeśli jest ono takim w uzasadnionych okolicznościach odczuciu uwięzionego. I tak np. jeśli ktoś został zamknięty w pomieszczeniu, z którego można się było wydostać np. poprzez wyłamanie drzwi, przez nieznanie uwięzionemu wyjście, otworzenie nieznanego ofierze systemu zamknięcia, wyskoczenie przez bardzo wysoko umieszczone okno, spuszczenie się po linie czy też przy użyciu innego sposobu niebezpiecznego dla zdrowia czy życia pokrzywdzonego, to bez wątpliwa przedmiotowe znamiona czynu zabronionego określonego w art. 189 k.k. należy uznać za zrealizowane. Utrudnienie swobody ruchów,

choćby nawet bardzo znaczne (np. zabranie czy uszkodzenie środka lokomocji osobie, która wyjechała na daleką wycieczkę za miasto), nie jest równoznaczne z pozbawieniem wolności, w takiej bowiem sytuacji dochodzi jedynie do ograniczenia szybkości przenoszenia się z jednego miejsca na drugie

Bezprawne pozbawienie wolności jest powszechnym przestępstwem materialnym (skutkiem jest tu wytworzenie stanu niemożności urzeczywistnienia decyzji woli ofiary, aby opuścić swoje dotychczasowe miejsce przebywania), które może być popełnione zarówno przez działanie, jak i przez zaniechanie. Dokonanie może mieć miejsce jedynie umyślnie (w obu postaciach zamiaru).

Skoro, jak wynika z ustalonego stanu faktycznego osk. J. M. polecił, a pozostali oskarżeni umieścili D. M. w samochodzie (...) i przewieźli go z hostelu (...) na teren przystanku autobusowego w miejscowości B., co nastąpiło bez zgody i świadomości D. M., to tym samym pozbawili go wolności lokomocyjnej, poruszania się (wolności zmiany miejsca przebywania człowieka stosownie do jego woli). Bez znaczenia dla bytu przestępstwa pozostaje okoliczność, że pokrzywdzony miał być zdaniem osk. J. M. wywieziony przed sklep, a nie na teren przystanku, jak i czas w jakim pokrzywdzony był pozbawiony wolności, który wynosił ok. 6-7 minut, bowiem czynu tego oskarżeni niewątpliwie dokonali bez zgody D. M., a na konkretne polecenie J. M.

☐ 3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
---	--	--

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej

☐ 3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
--	--	--

Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania

☐ 3.4. Umorzenie postępowania		
--	--	--

Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania

☒ 3.5. Uniewinnienie	IV.	P. G.
--	-----	-------

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia

art. 191 § 1 k.k. - Kto stosuje przemoc wobec osoby lub groźbę bezprawną w celu zmuszenia innej osoby do określonego działania, zaniechania lub znoszenia, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

art. 72 pkt 1) ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa - Skazując sprawcę, który w czasie trwania konfliktu zbrojnego na terytorium Ukrainy popełnił przestępstwo, o którym mowa w: 1) art. 189, art. 189a § 2, art. 191 § 1-2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (...) - sąd orzeka karę pozbawienia wolności w wysokości nie niższej niż rok, a w wypadku przestępstwa określonego w art. 189 § 3, w wysokości nie niższej niż 5 lat, do górnej granicy ustawowego zagrożenia przewidzianego za przypisane sprawcy przestępstwo zwiększonego o połowę.

Jak wynika z zebranego materiału dowodowego, w tym w głównej mierze z wyjaśnień samych osk. P. G. i J. M., oskarżony P. G. miał dopuścić się czynu z art. 191 § 1 k.k. jednak nie w przypadku zarzutu odnoszącego się do czynu z punktu 4 aktu oskarżenia. Zgodnie z tym zarzutem Prokurator oskarżył P. G. o to, że w dniu 5 października 2022 r. w miejscowości K. gm. K. działając wspólnie i w porozumieniu z J. M. stosując przemoc wobec D. M. polegającą na uderzeniu w twarz oraz przetrzymywaniu siłą zmusił go do określonego zachowania w postaci opuszczenia budynku hostelu (...).

W ocenie Sądu taki opis czynu, zgodnie z ustaleniami poczynionymi w toku procesu niewątpliwie odnosi się do pierwszego wyprowadzenia z hostelu pokrzywdzonego D. M. przez osk. J. M. (pkt 2 aktu oskarżenia), jeszcze przed dokonaniem jego pobicia przez osk. J. M. Osk. J. M. w toku całego procesu nie uściślił w swoich wyjaśnieniach, kiedy P. G. miałby mu pomóc w wyprowadzeniu pokrzywdzonego (za pierwszym czy drugim razem), a sam osk. P. G. konsekwentnie przyznawał, że wyprowadził D. M. razem z J. M. z hostelu (...), jednak miało to miejsce już po pobiciu pokrzywdzonego (czyn z pkt 1. aktu oskarżenia), a tuż przed samym wsadzeniem D. M. do samochodu i wywiezieniem go z terenu hostelu (...).

Równocześnie świadek P. M. nie prezentowała w tym zakresie spójnego stanowiska pozwalającego na kategoryczne ustalenie w tym zakresie, szczególnie gdy ustalenie udziału osk. P. G. w „pierwszym” wyprowadzeniu D. M. z pokoju przez osk. J. M. takie nie ma oparcia w żadnym innym dowodzie.

Sąd nie dysponował innymi dowodami pozwalającymi na odmienne ustalenia, aniżeli poczynione w toku postępowania, co zawiera odzwierciedlenie w treści wyroku, uniewinniającego osk. P. G. od zarzucanego mu czynu z punktu 4. aktu oskarżenia.

4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE

<i>Oskarżony</i>	<i>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</i>	<i>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</i>	<i>Przytoczyć okoliczności</i>
J. M.	I.	I.	zagrożenie ustawowe 5 lat - 15 lat pozbawienia wolności, 25 lat pozbawienia wolności, dożywotnie pozbawienie wolności

			<p>zbrodnia</p> <p>umyślność, zamiar bezpośredni pobicia</p> <p>skutek w postaci śmierci człowieka objęty nieumyślną</p> <p>bardzo znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu</p> <p>naruszył dobro prawnie chronione w postaci życia i zdrowia człowieka</p> <p>wielkość uderzeń po twarzy i głowie</p> <p>zachowanie oskarżonego miało charakter nagły i nie miało żadnego usprawiedliwienia</p> <p>niskie pobudki czynu – z powodu braku chęci opuszczenia hostelu prowadzonego przez oskarżonego</p> <p>poważny i nieodwracalny skutek w postaci śmierci człowieka</p> <p>oskarżony okazał jawne lekceważenie dla porządku prawnego i znaczne poczucie bezkarności, albowiem jego czyn nie mógł pozostać niewykryty, a pomimo to oskarżony zdecydował się na tak jawne i proste do wykrycia działanie i nie zrezygnował ze swojego zamiaru na żadnym etapie czynu, nie myśląc w żaden sposób o konsekwencjach swojego działania</p> <p>motywacja oskarżonego niewątpliwie zasługuje na jednoznacznie negatywną ocenę przez pryzmat okoliczności zdarzenia i sposobu jego działania</p> <p>karany sądownie</p> <p>prewencja generalna</p>
J. M.	II.	II.	<p>zagrożenie ustawowe, przy uwzględnieniu art. 72 pkt 1) ustawy z dnia z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa, 1 rok - 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności</p> <p>umyślność, zamiar bezpośredni</p> <p>znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu</p> <p>naruszył dobro prawnie chronione w postaci wolności</p> <p>stosowanie przemocy o niewielkim natężeniu w postaci przytrzymywania siłą, zmuszającej pokrzywdzonego do określonego zachowania</p> <p>oskarżony okazał jawne lekceważenie dla porządku prawnego i znaczne poczucie bezkarności, nie myśląc w żaden sposób o</p>

			<p>konsekwencjach swojego działania motywacja oskarżonego niewątpliwie zasługuje na jednoznacznie negatywną ocenę przez pryzmat okoliczności zdarzenia i sposobu jego działania karany sądownie</p> <p>prewencja generalna</p>
<p>J. M. P. G. M. K. Y. O.</p>	<p>III., V.-VII.</p>	<p>III., V.-VII.</p>	<p>zagrożenie ustawowe, przy uwzględnieniu art. 72 pkt 1) ustawy z dnia z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa, 1 rok - 7 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności</p> <p>umyślność, zamiar bezpośredni znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu naruszyli dobro prawnie chronione w postaci wolności motywacja oskarżonych niewątpliwie zasługuje na jednoznacznie negatywną ocenę przez pryzmat okoliczności zdarzenia i sposobu ich działania zlecenie osobom zależnym od siebie czy to w postaci zamieszkiwania w hostelu czy też pracy pozbawienia wolności pokrzywdzonego poprzez zlecenie jego wywiezienia czy też wykonanie przez te osoby takiego polecenia stosunkowo krótki okres faktycznego pozbawienia wolności pokrzywdzonego oskarżeni okazali jawne lekceważenie dla porządku prawnego i znaczne poczucie bezkarności, nie myśląc w żaden sposób o konsekwencjach swojego działania</p> <p>osk. J. M. karany sądownie/pozostali oskarżeni nie karani sądownie</p> <p>prewencja generalna</p>
<p>J. M.</p>	<p>VIII.</p>	<p>I.-III.</p>	<p>czyny popełnione w krótkim odstępie czasu naruszenie różnych dóbr prawnych zastosowano zasadę asperacji kar jednostkowych uzmysłowi naganność postępowania prewencja generalna</p>
<p>P. G. M. K. Y. O.</p>	<p>IX.</p>	<p>V.-VII.</p>	<p>art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 k.k. pozytywna prognoza kryminologiczna niekarani osk. P. G. pracuje, osk. M. K. i Y. O. prace</p>

			dorywcze okoliczności wymiaru kary pozbawienia wolności przemawiały za orzeczeniem minimalnego okresu próby
P. G. M. K. Y. O.	X.	V.-VII.	art. 71 § 1 k.k. uzmysłowi naganność postępowania ilość stawek dziennych określona według kryteriów wymiaru kary pozbawienia wolności stawka dzienna adekwatna do sytuacji majątkowej i możliwości zarobkowych
P. G. M. K. Y. O.	XI.	V.-VII.	art. 72 § 1 pkt 1) k.k. orzeczenie obligatoryjne co do wyboru jednego z obowiązków minimalna dolegliwość w sytuacji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności osk. P. G. pracuje, osk. M. K. i Y. O. prace dorywcze uzmysłowi naganność postępowania

5. 1INNE ROZSTRZYGNĘCIA ZAWARTE W WYROKU

<i>Oskarżony</i>	<i>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</i>	<i>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</i>	<i>Przytoczyć okoliczności</i>
J. M.	XII.-XIII.	VIII.	art. 63 § 1 k.k. orzeczenie obligatoryjne na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności jako efektywnie wykonywanej zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w niniejszej sprawie w postaci tymczasowego aresztowania, z wyłączeniem okresu, w którym prowadzono do wykonania karę pozbawienia wolności orzeczoną w innej sprawie
P. G. M. K. Y. O	XIII.	V.-VII.	art. 63 § 1 k.k. orzeczenie obligatoryjne na poczet orzeczonej kary grzywny jako efektywnie wykonywanej zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w niniejszej sprawie w postaci zatrzymania
J. M.	XIV.	I.	art. 230 § 2 k.p.k. orzeczenie obligatoryjne rzeczy zbędne dla postępowania zwrot na rzecz osoby uprawnionej, od której je zatrzymano

6. INNE ZAGADNIENIA

*W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia,
a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę*

Na podstawie art. 4 § 1 k.k. zastosowano przepisy k.k. i ustawy z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa w brzmieniu obowiązującym w dniu 30 września 2023 r., gdyż są względniejsze dla oskarżonych z uwagi na zaostrzenie zagrożenia ustawowego, zasad orzekania kar wolnościowych (np. art. 33, 34, 37, 37a k.k.).

7. KOSZTY PROCESU

<i>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</i>	<i>Przytoczyć okoliczności</i>
XV.	art. 618 § 1 pkt 11) k.p.k., § 11 ust. 5, § 17 pkt 1) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, wyrok TK z dnia 20 grudnia 2022 r. o sygn. akt SK 78/21, zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz na rzecz r. pr. adw. M. Ż. kwotę 1.1512 zł plus podatek od towarów i usług tytułem nieopłaconych kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu
XVI.	art. 618 § 1 pkt 11) k.p.k., § 11 ust. 5, § 17 pkt 1) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, wyrok TK z dnia 20 grudnia 2022 r. o sygn. akt SK 78/21, zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz na rzecz adw. D. F. kwotę 1.176 zł plus podatek od towarów i usług tytułem nieopłaconych kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu
XVII.	art. 632 pkt 2) k.p.k. orzeczenie obligatoryjne z uwagi na rozstrzygnięcie zawarte w pkt IV.
XVIII.	art. 627 k.p.k. oraz art. 2 ust. 1 pkt 3), art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych art. 624 § 1 k.p.k. – wydatki poniesione przez Skarb Państwa związane były w większości z czynem niezarzuconym osk. P. G., lecz osk. J. M.
XIX.	art. 624 § 1 k.p.k. – sytuacja majątkowa, konieczność odbycia kary pozbawienia wolności lub uiszczenia kary grzywny

8. PODPIS

Anna Wielgolewska

Adam Solecki